

Fresco from the Via Latina Catacomb, Rome (cubiculum C), painted about 320 A.D. Abraham raises his sword to slay his son Isaac.

Genesis 22:1-19

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרוֹ
וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר
הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר
קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ
אֶת־יִצְחָק
וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְץ הַמֹּרִיָּה
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר

אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעַר

וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה

כִּי | עֵתָה יָדַעְתִּי

כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים אֶתָּה

וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נֹאֲחָז בְּסִבְךָ בְּקִרְנָיו

וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם

וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל

וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנֹו:

וַיָּבֹאוּ אֱלֹה־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים

וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים

וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יְדֹו

וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחַט אֶת־בְּנֹו:

וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם

וַיֹּאמֶר

אַבְרָהָם | אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר

הֲגִנִּי:

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה:

וַיִּקְרָא מִלֵּאדָּי יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:

וַיֹּאמֶר

בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ:

כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זַרְעֶךָ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲזוֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתַי הַיּוֹם
וַיִּרְשׂ זַרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְעֹקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקִלְיִ:

וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעֻרָיו
וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

What is a DISCOURSE?

DEFINITION:

A **discourse** is a group of expressions linked together

- from a *beginning*
- to an *ending*

so that they develop *an idea* in some *orderly fashion*.

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

Gen 22:9-13

וַיֹּאמֶר וַיִּבְאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַל לַעֲצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדְוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֱדָ יְהוָה מִזֵּה שָׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי:

וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁלַח אֶת־יִדְוֹ וַיִּשְׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיִּחַבֵּשׁ אֶת־חֻמְרוֹ וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי עֶרְוֹ אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֹהֲבָתָ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה: וַיִּקְרָא מִלֶּאֱדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִזֵּה שָׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ: וַיִּבְרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרֶשׁ זֶרְעוֹ אֵת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהַתְּבַרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־עֶרְוֹ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיךְ הִשָּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם בְּיָוֶם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מְרֻחָק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עֶרְוֹ שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָר גִּלְכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִשְׁוֹבָה אֵלַיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

v 1

Gen 22:9-13

וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים וַיֵּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַל לַעֲצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדְּו וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲבִי אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר וַיֵּעָלֶהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר וַיִּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וַיָּבִקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים:

קָח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקְוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה: וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ: כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקִבּוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הֲנֵה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וַאֲנִי הַעֲשֵׂה לַעֲלֹה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנֶּעֱר גִּלְגָּה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִשְׁוֹבָה אֵלַיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה v 1

This phrase marks or signals the beginning of a small, distinct discourse (the testing of Abraham) in the larger Historical Narrative discourse of Abraham's life (Genesis 12-25).
Discourses are often arranged in a hierarchy in which one large discourse is made of several smaller, embedded discourses.

Gen 22:9-13

וַיֹּאמֶר
אֶל־שְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּזֶר
וְאֶל־תַּעֲשֵׂ לֹוּ מֵאִמָּה
כִּי | עֲתָה יִדְעֵתִי
כִּי־יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתָּה
וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֵ
וְהִנֵּה־אֵיל אֵחָד נֹאמָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנוּ
וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנוֹ:

וַיָּבֹאוּ אֱלֹהֵי־מִקּוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים
וַיִּבְנֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:

וַשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ
וַיִּקַּח אֶת־הַמֵּאֲכָלֹת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנוֹ:
וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
אָמַר
אַבְרָהָם | אַבְרָהָם
אָמַר
הֲגַנִּי:

Gen 22:1-3

וַיִּשְׁפֹּס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֻמְרוֹ
וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקּוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:
וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:
וַיֹּאמֶר
כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ:
כִּי־יִבְרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם
וַיִּרֶשׁ זַרְעוֹ אֵת שְׁעַר אֵיבָיו:
וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּדוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקּוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:
וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:
וַיֹּאמֶר
כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ:
כִּי־יִבְרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם
וַיִּרֶשׁ זַרְעוֹ אֵת שְׁעַר אֵיבָיו:
וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּדוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֵ אֶת־הַמִּקּוֹם מִרְחֹק:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם:
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֵּאֲכָלֹת
וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֵה־לֹו הַשְּׂחָה לְעֹלָה בְּנִי
וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֵ אֶת־הַמִּקּוֹם מִרְחֹק:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם:
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֵּאֲכָלֹת
וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וְיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה v 1

Gen 22:9-13

וַיֵּבֶאוּ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיֵּעֲרֹךְ וַיִּעֲקֹד וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וַיֵּאמֶר אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעָר וְאַל־תַּעַשׂ לָהּ מְאוּמָה כִּי אֶתְּהַי יִדְעָתִי כִּי־יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתְּהַי וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וַיֵּאמֶר אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעָר וְאַל־תַּעַשׂ לָהּ מְאוּמָה כִּי אֶתְּהַי יִדְעָתִי כִּי־יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתְּהַי וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

The testing of Abraham is finished in verse 12, but there is still the resolution to follow.

וַיֵּעֲלֶהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנוֹ: הַגָּנִי:

Gen 22:1-3

וַיִּשְׁפֹּס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חַמְרֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקֶּם וַיִּלָּד אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיֵּהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֵּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הַגָּנִי: וַיֵּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֹד־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיִךְ:

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקְוֹם הַהוּא יְהוָה אִי יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמֶר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה: וַיִּקְרָא מִלֹּאד יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִזֵּה־שָׁמַיִם: וַיֵּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ: וַיִּבְרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּחַוֵּל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וַיִּרְשׂ זֶרְעוֹ אֵת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

וַיֵּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֵּאמֶר אָבִי וַיֵּאמֶר הַגָּנִי בְנִי וַיֵּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיךְ הִשָּׂה לְעֹלָה: וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֶה אֶת־הַמִּקְוֹם מִרְחֹק: וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנֶּעָר נֹלְכִה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלָה וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה v 1

Gen 22:9-13

וַיֵּבֶאוּ אֱלֹהֵי־מִקְוֹם אֲשֶׁר אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים
 וַיֵּבֶאוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וַיֵּעֲרֹךְ
 וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:
 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק
 וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לְשֹׁחַט אֶת־בְּנֵוֹ:
 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֵד יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַיֵּאמֶר
 אַבְרָהָם | אַבְרָהָם
 וַיֵּאמֶר
 הֲגַנִּי:

v 12

וַיֵּאמֶר
 אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר
 וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה
 כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי
 כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה
 וְלֹא חִשְׁבָתָּ אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:
 וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְאֵה
 וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנוּ
 וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם
 וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֵוֹ:

Gen 22:1-3

וַיִּשְׁפֹּס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצֵי עֹלָה
 וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֵּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֵּאמֶר

The Resolution

- An important part of many stories takes place immediately after the story's climax, after the tension within a story is released.
- This is especially evident in the Gospel of John where events are often followed by commentary making more explicit the message (theology) of the narrative.

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקְוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמֶר הַיּוֹם בְּהָרַ יְהוָה יִרְאָה:
 וַיִּקְרָא מִלְּאֵד יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:
 וַיֵּאמֶר
 כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
 כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
 וְלֹא חִשְׁבָתָּ אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יְחִידְךָ:
 כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהָרַבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ
 כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֻׁפְתַי הַיָּם
 וַיִּרֶשׁ זַרְעוֹ אֶת שְׂעַר אֵיבָיו:
 וְהַתְּבָרַךְ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקֹלִי:
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַמִּקְוֹם מִן־יְהוָה:
 וַיֵּאמֶר
 הֲגַנִּי בְנִי
 וַיֵּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים
 וְאֵיךְ הִשָּׂה לְעֹלָה:
 וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֵה־לּוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
 שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
 וְאַנִּי וְהַנְּעָר נֵלְכָה עַד־כָּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם:
 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
 וַיִּשָּׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵוֹ
 וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה v 1

Gen 22:9-13

v 12

וַיֹּאמֶר וַיֵּבֹאוּ אֱלֹהֵי־מִקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לְוֵהָאֱלֹהִים
 וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וַיֵּעָרֵךְ אֶל־תְּשֻׁלַּח יְדָךְ אֶל־הַנְּעָר
 וַאֲלִת־עֵשׂוּ לוֹ מֵאֹמֶה
 כִּי | עֲתָה יֵדְעֵתִי
 כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה
 וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:
 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יְדֵי
 וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו:
 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֵךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם | אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲגַנִּי:

Gen 22:1-3

וַיִּשְׁפֹּס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיִּחַבֵּשׁ אֶת־חַמְרֹו
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו
 וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶה
 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר

The Resolution

- An important part of many stories takes place immediately after the story's climax, after the tension within a story is released.
- This is especially evident in the Gospel of John where events are often followed by commentary making more explicit the message (theology) of the narrative.

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמִּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהָרַ יְהוָה יִרְאָה:
 וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:

וַיִּבְרָךְ אֶבְרָהָם וְהַרְבֵּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעֹךָ
 כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹול אֲשֶׁר עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם
 וַיִּרְשׁ זַרְעֹךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:
 וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעֹךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי:
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

v 16

כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
 כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
 וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ:
 כִּי־בָרַךְ אֶבְרָהָם וְהַרְבֵּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעֹךָ v 17
 כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹול אֲשֶׁר עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם
 וַיִּרְשׁ זַרְעֹךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:
 וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעֹךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: v 18
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו v 19
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

- In verses 16–18, the angel of YHWH speaks to Abraham, informing Abraham of the promises that belong to him as a result of passing the test.
- In verse 19, Abraham returns to his servants and his home. Verse 19 brings the resolution and hence, the story to a close.

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה v 1

Gen 22:9-13

v 12

וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיֵּצֵד וַיַּעֲקֹד וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לַעֲצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לְשֹׁחַט אֶת־בְּנֵי:

וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָה יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי:

אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר

Gen 22:1-3

וַיִּשְׂפֹס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּחַבֵּשׁ אֶת־חֻמְרוֹ וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶיָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶד אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים:

קָח־נָא אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶדְ־לְךָ אֶל־אַרְצֵי הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמֶר בַּיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה:

וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָה יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:

v 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יְחִידְךָ:

v 17 כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל־שָׁפְתַי הַיָּם וַיִּרַשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

v 18 וְהַתְּבַרְכּוּ בְּזֶרְעוֹ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:

v 19 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

Gen 22:4-8

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵה אֶת־הַמָּקוֹם מִרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַחֲמוֹר וְלִרְכָב וְנִדְלָכָה הִנֵּה הַבַּעַל וְהַבְּעֻלִים:

The next verse (v 20) reads just like verse 1. Here we have, once again, a faithful marker of another episode in the story of Abraham's life, confirming that verse 19 is indeed the end of the "Abraham is Tested" story.

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

Gen 22:9-13

וַיֵּאמֶר וַיִּבְאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַל לַעֲצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יְדֵי וַיִּקַּח אֶת־הַמְּאֻכָּלֹת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם הֲגַנִּי:

וַיֵּאמֶר וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיִּחְבֹּשׁ אֶת־חֻמְרוֹ וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי עַרְוֵי אֹתוֹ וַאֲת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיֵּאמֶר וַיִּבְנֶה אֶת־בְּנֵי אֶת־יְחִידָךְ אֲשֶׁר־אֲהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ הַמֶּרְיָה וַהֲעֵלְהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Tracing the Mainline

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה: וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֵּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵיךְ אֶת־יְחִידָךְ: כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זָרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

וַיֵּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֵּאמֶר אָבִי וַיֵּאמֶר הֲגַנִּי בְנִי וַיֵּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיָּה הִשָּׂה לְעֹלָה: וַיֵּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לֹו הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמְּאֻכָּלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָר גִּלְכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמְּאֻכָּלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

Gen 22:9-13

וַיֵּבֹאוּ אֱלֹהֵי־מֶקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְרַן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לַעֲצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדְּו וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לְשֹׁחַט אֶת־בְּנֹו:

וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם הֲגַנִּי:

וַיֹּאמֶר וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנו וַיִּלְדֵּךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי עַרְוֹ אֹתֹו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיִּלְדֵּךְ אֱלֹהֵי־מֶקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַהֲאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֲגַנִּי:

קַח־נָא אֶת־בְּנִךְ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶדְ־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִיד:

The wayyiqtol form
the “skeleton” upon
which the details of
the story hang.

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמֶּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֵאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:

וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:

וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יִחִידְךָ:

כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָךְ וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעֲךָ כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹול אֲשֶׁר עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם וַיִּרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:

וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־עַרְוֹ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּו יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֹּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ אֶת־הַמֶּקוֹם מִרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַרְוֹ שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת וַיִּלְכְּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִי וַיֹּאמֶר אָבִי הֲגַנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִנִּי הִשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכְּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

Gen 22:9-13

וַיֹּאמֶר וַיִּבְאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים
וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו
וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַל לַעֲצִים:
וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדְוֹ
וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו:
וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאֵד יְהוָה מִזֵּה־שָׁמַיִם
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר
 הֲגַנִּי:

וַיֹּאמֶר אֶל־הַנְּעָרָה אֶת־הַנֶּזֶר
 וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה
 כִּי | עַתָּה יִדְעֵתִי
 כִּי־יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתָּה
 וְלֹא חֲשַׁכֶּתְ אֶת־בְּנִיךְ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֶה וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנוּ
וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו:
 הֲגַנִּי:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁם אַבְרָהָם בְּבִקְרַ
וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו
וַיִּלָּחֵט אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו
וַיִּבְקַעַע עֲצֵי עֹלָה
וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר
 קַח־נָא אֶת־בְּנִיךְ
 אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתְךָ
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Notice how many are **וַיֹּאמֶר**

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:
וַיִּקְרָא מִלֵּאֵד יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִזֵּה־שָׁמַיִם:
וַיֹּאמֶר
 כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
 כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
 וְלֹא חֲשַׁכֶּתְ אֶת־בְּנִיךְ אֶת־יְחִידְךָ:
 כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ
 כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹול אֲשֶׁר עַל־שָׁפְתַי הַיָּם
 וַיִּרַשׁ זַרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:
 וְהַתְּבָרְכוּ בְזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

Gen 22:4-8

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֶה אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:
 אֲבִי
וַיֹּאמֶר
 הֲגַנִּי בְנִי
וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים
 וְאִנִּי הִשָּׂה לְעֹלָה:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֵה־לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְאֶה אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
 שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
 וְאֲנִי וְהַנְּעָר גֵּלְכָה עַד־כָּה
 וְנִשְׁתַּחֲוִי
 וְנִשְׁוֹבָה אֵלַיכֶם:
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Genesis 22:1-19 The Testing of Abraham

Gen 22:9-13

וַיֵּבֶאוּ אֱלֹהֵימָקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לְךָ הָאֱלֹהִים
 וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו
 וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַל לַעֲצִים:
 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדְו
 וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לְשֹׁחֵט אֶת־בְּנֹו:
 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָ יְהוָה מִזֵּה־שָׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם
 הֲגַנִּי:

וַיֹּאמֶר
 וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְא
 וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲחָז בְּסֶבֶד בְּקִרְיָנו
 וַיֵּלֶד אַבְרָהָם
 וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֶהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו:

Gen 22:1-3

וַיֵּשֶׁם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו
 וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו
 וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה
 וַיִּקֶּם וַיֵּלֶד אֱלֹהֵימָקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר לְךָ הָאֱלֹהִים:
 וַיֹּאמֶר
 קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ
 אֶת־יִצְחָק
 וַלְדֶ־לְךָ אֶל־אַרְצֵי הַמִּדְבָּר
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

This is evidence that much of the detail in Biblical Hebrew narrative is carried by dialogue.

Gen 22:14-19

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:
 וַיִּקְרָא מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִזֵּה־שָׁמַיִם:
 וַיֹּאמֶר
 כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה
 כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
 וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ:
 כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבֵּה אֲרַבְּהָ אֶת־זַרְעֶךָ
 כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם
 וַיִּרְשׁ זַרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:
 וְהַתְּבָרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
 וַיֹּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
 וַיֹּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מִרְחֹק:
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
 שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
 וְאַנִּי וְהַנְּעָר נֵלְכָה עַד־כָּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוָבָה אֵלֵינוּ:
 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
 וַיֵּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנֹו
 וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו
 וַיֹּאמֶר
 אָבִי
 וַיֹּאמֶר
 הֲגַנִּי בְנִי
 וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים
 וְאִנִּי הִשָּׂה לְעֹלָה:
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֶה־לְךָ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

Definite Article on Elohim

- It is very common for אֱלֹהִים to have the **definite article** in Hebrew.
- The Canaanites worshipped other gods, some of which required child sacrifice. The use of the definite article in this and succeeding verses may be to clarify that this test did not originate with any of the child-sacrifice demanding Canaanite gods.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ

אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבְתָּ

אֶת־יִצְחָק

וְלֶדְ-לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction
do we have here?

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי:
 וַיֹּאמֶר
 קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

X-Qatal

- Topicalization
- “and it was Elohim who was a tester of Abraham”

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁלַח אֱבְרָהָם בְּבֹקֶר
 וַיַּחְבֵּשׁ אֶת-חֲמֹרֹו
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַהֲאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי:

X-Qatal

- Topicalization
- “and it was Elohim who was a tester of Abraham”

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

X-Qatal as Summary Statement

- We can further specify the function of the X-qatal in this passage because it precedes the beginning of the episode’s wayyiqtol string. In such a case the X-qatal often **summarizes**, like a headline, what is to follow.
- Note that, though the וַיְהִי in v 1 is a wayyiqtol, its function is *Transition Marker* not *Historical Narrative Mainline*.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1

Let's look at another example:

Genesis 1:1-3

- Where is the first H.N. Mainline wayyiqtol?
- What constructions precede it?

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ v2

וַחֲשָׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

X-Qatal → בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1

X-Qatal → וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ v2

Verbless clause → וַחֲשֹׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם

Participle → וַרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:

Wayyiqtol → וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר: v3

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:	v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ	v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם	
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:	
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר:	v3

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוּת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוּת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.
- The second X-Qatal doesn't summarize the following narrative but if a wayyiqtol were used here it would make this the first 'event' in the narrative and be translated something like "the earth became formless and void" which means something quite different than "now it was the earth that was formless and void".
- The use of an X-Qatal here rather than a wayyiqtol makes it less likely that the author had in mind some sort of 'gap theory', where verse 1 refers to a previous creation and verse 2 the destruction of that creation.
- Also, verse 1 functioning as a summary statement argues against a 'gap theory'. In the text as it stands the first action comes with the wayyiqtol in verse 3.

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוּת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר: v3

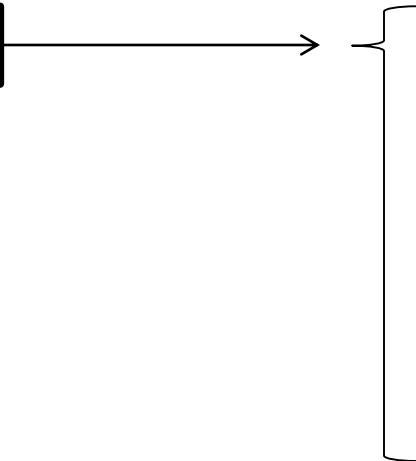
- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.
- The second X-Qatal doesn't summarize the following narrative but if a wayyiqtol were used here it would make this the first 'event' in the narrative and be translated something like "the earth became formless and void" which means something quite different than "now it was the earth that was formless and void".
- The use of an X-Qatal here rather than a wayyiqtol makes it less likely that the author had in mind some sort of 'gap theory', where verse 1 refers to a previous creation and verse 2 the destruction of that creation.
- Also, verse 1 functioning as a summary statement argues against a 'gap theory'. In the text as it stands the first action comes with the wayyiqtol in verse 3.
- The first 2 X-Qatals, the verbless clause in 2b, and the participle in 2c, provide 4 lines of summary and background material for the beginning of the narrative action in verse 3.

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

What discourse genre is this?

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

What discourse genre is this?

- Unmitigated Hortatory Discourse
- 3 imperatives
  - 0 weqatals

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ

אֶת-יְחִידֶךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ

אֶת-יִצְחָק

וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

What is the syntax, function and translation of this **qatal**?

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חֲמֹרָו
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ

אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ

אֶת-יִצְחָק

וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

What is the syntax, function and translation of this **qatal**?

- Qatal in dependent clause
- Relative past background
- “which you love”
not “which you had loved” or “which you have loved”

(Note that roots like אהב that refer to emotional and mental activity usually require present tense translations.)

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

To the extent that qatal can be viewed as an attributizer, both main actors in this narrative are labelled within the first 2 verses.

- Elohim the tester (X-Qatal in v 1)
- Abraham the lover (Qatal in dep. clause in v 2)

The tester will test the love of the lover.

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

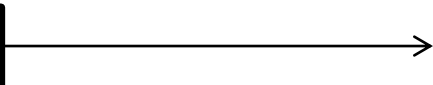
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֲהַבָּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ:

What construction is this?

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֹהֲבָה
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

→ על אחד ההרים אשר אמר אליך:

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non**-past background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

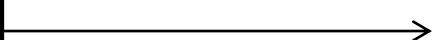
What construction is this?

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ:

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non**-past background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction is this?

- **Qatal** in dependent clause (not yiqtol)
- Relative **past** background
- “which God had told him”

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר־אָהֲבָתָּ
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non-past** background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךָ:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction is this?

- **Qatal** in dependent clause (not yiqtol)
- Relative **past** background
- “which God had told him”

By this point Abraham knows at least the place, even if he doesn't know which mountain yet.

What construction is this?

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non-past** background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- Not a clause (no subject and predicate)
- It's a "hanging fragment"

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֵלֶיהֶם יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- Not a clause (no subject and predicate)
- It's a "hanging fragment"

Rocine says it interrupts the flow of the wayyiqtol string, and thereby creates suspense. We might translate it "It was on the third day."

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים

וְאֵיהֶן הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאִשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶן הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנָּעַר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

Hortatory

- 1 imperative
- 3 cohortatives

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עַצֵּי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֵק:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֵלֶיהֶם יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנְּעָר גֵּלְכֶה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

X-Cohortative

- “As for me and the lad, let us go...” or “As for me and the lad, we will go...”
- The topicalization of the X-Cohortative switches the focus from the two servants to Abraham and his son: “you two stay here, I and the lad will go up there”

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶן הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

The 3 cohortatives are evidence of Abraham's faith in God.

- He is a lover of his son. He already knows what God has called him to do. And he expects (or at a minimum wishes) to return with his son alive.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הֲנִה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשְּׂחָה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשְּׂחָה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנְּעָר וְנִלְכָה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בִּידֹו אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

The 3 cohortatives are evidence of Abraham's **faith** in God.

- He is a lover of his son. He already knows what God has called him to do. And he expects (or at a minimum wishes) to return with his son alive.

But Abraham is also a **lover** of God.

- He does not begrudge God. He characterizes what will happen on the mountain as worship. Also note he says "we" will worship, not "I" will worship.

The narrator has already tipped his hat regarding the outcome of the test.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

There is a conspicuous similarity between this word and verse two's **יַחְדָּו**.

V 2a

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ

אֶת־יַחְדָּו אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתָּ

אֶת־יִצְחָק

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

Notice the character switching.

- First speaker and addressee are clearly identified (Isaac and Abraham).
- Then speakers alternate with minimal encoding.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

When there is over-encoding we should ask why.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

When there is over-encoding we should ask why.

Clearly this is a poignant dialog and so narrative time slows to almost a crawl.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

Narrative slows leading up to a critical question

הֲנִהּ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

Narrative slows
leading up to a critical question

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבֹרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הֲנִה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

← Extra encoding.
Strictly speaking Abraham would not have to be named here.

וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אֲבֹרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

When there is over-encoding we should ask why.

Clearly this is a poignant dialog and so narrative time slows to almost a crawl.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוּה

וְנִשׁוּבָה אֵלַיְכֶם:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

הַנְּנִי בְנֵי
וַיֹּאמֶר

הֲנִי הָאִשׁ וְהַעֲצִים
וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנֵי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאִשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

What role does topicalization play here?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר גִּלְכָּה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ

הַנְּנִי בְנֵי
וַיֹּאמֶר

הֲנִי הָאֵשׁ וְהַעֲצִים
וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וְנִשְׁוֹבָה אֵלַיְכֶם:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנֵי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

Focus

- Elohim will be the provider... not Abraham, not Isaac or any other human.
- This is the point of the whole passage. God has set the redemption price (horribly high) and it is God himself who will provide the redemption payment (horribly costly).

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

What role does topicalization play here?

So... so far we have seen 3 “functions” for the Topicalization function.

- I.e. the “X-something” syntax which topicalizes the “X” has performed 3 roles in Genesis 22 so far.

V.	Hebrew Text	Syntax	Function	Secondary Function or Role	
1	וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבְרָהָם	X-Qatal	Topicalization	Summary	A summary statement that precedes the first wayyiqtol of the narrative. "Elohim tested Abraham" or "it was Elohim who was a tester of Abraham"
5	וְאֲנִי וְהַנָּעַר נִלְכָּה עַד־כָּה	X-Cohort	Topicalization	Focus switch	Focus switch from the two servants to Abraham and his son. "You two stay here. Me and the lad, we will go up there."
8	אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֵלָה בְּנֵי	X-Yiqtol	Topicalization	Focus	Not a focus switch but focus on the answer to a central question in the passage. "It is Elohim who will provide..."